

DOMOVINA

Izida dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopolni naj se letošnje pošiljati uredništvu, in sicer frankirane. — Reklame se ne vračajo. — Za inserate se plačuje strogo temeljna pristojbina ter od vsake petit-vrste po 20 vin. 20. vsakekrat, za večje inserate in za mnogokratne inseriranje primerni popust. — Rednina za leto 1902 8 kron, za pol leta 4 krome, za štiri leta 8 kroni, katera naj se pošilja: Upravništvu „Demovine“ v Celju.

O kmetijskih razmerah.

Nekdanje kmetovanje se ne vjema več z današnjimi razmerami. Dočim so v prejšnjih letih razmere silile k varčnemu gospodarstvu, se mora sedaj pogosto gospodariti s stroški. Najbolji zgled zato smo mi sami s svojimi obnovljenimi in obnavljajočimi se vinogradi, o katerih stroških se nam pred malo leti niti sanjalo ni.

Včasih so bila prometna sredstva (ceste, železnice) nepopolna in kmet je pridelaval največ le to, kar je potreboval za domačijo; danes nam dovažajo iz daljine raznovrstne rastlinske sadeže, posebno žita (Severna Amerika, Argentinijska, Rusija, Banat, celo iz Avstralije, in v doglednem času se odpro neizmerno žitnice Mezopotamije svetovnemu trgu) in vse to po tako nizkih cenah, da mora kmetovalec njih pridelovanje če ne popolnoma opustiti, pa vsaj znatno zmanjšati. Prometna sredstva imajo silno moč, da, celo merodajen vpliv tudi na ceno raznih izdelkov in kmetijskih sadežev.

Dokler še ta sredstva niso bila tako razvita, se je ravnala cena po letini, dočim se danes, ko imamo že povsod železnice in druga prevozna sredstva, o slabih letinah žito ne poudari več tako, kakor nekdanj. kajti vsa potreba čina ednega kraja se hitro poravnava iz pokrajine, kjer je bila žetev obilna in kjer je kmetijskih pridelkov na preostanek.

Bili so časi, ko se je vse delo vrtilo v človeškimi rokami in živalsko silo; danes pa bomo najrazličnejše stroje, ki nadomestujejo drago ročno delo.

Nekdanje čase gospodarski obrt ni bil tako razširjen kakor je sedaj. Pri nas žal le bore malo, vse drugače pa cvete poljedelski obrt, kakor izdelovanje sladkorja iz pese, izdelovanje alkohola itd., bolj na severu, na Nižjem Avstrijskem, Češkem, Moravskem. To zopet močno vpliva na vse gospodarsko življenje.

Razmere so se v teku let silno premenile. Dandanes ne zadostuje več sama varčnost in pridnost, četudi so to krasne lastnosti, ki zaslužijo pohvalo. Vsak posestnik, ki hoče, da mu ves trud ne izpodleti, se mora skrbno oprijeti novodobnega gospodarskega napredka, pazno mora zasledovati vse, kar je veda novega odkrila in skušnja kot dobro potrdila, z drugimi besedami: Gospodar nasega časa si mora prizadevati, da postane omikanec XX. stoletja.

Kar je veljalo za naše očake, ne velja vse in vsikdar za nas. V tem oziru se mora mnogo kaj obrniti na bolje; kmečki stan potrebuje strokovne izobrazbe.

Kakor je državi in človeški družbi sploh na tem, da se izkažejo razni stanovi s potrebnim znanjem za izvrševanje svojih dolžnosti, toliko bolj bi ji moralo biti na tem, da ima prvi stan, na katerega temelju stoji vsa človeška družba, to je kmečki stan, potrebno usposobljenost, in da more svoje dolžnosti sedanjim razmeram primerno izvrševati.

Šola, posebno ljudska šola, sicer zelo dobrodejno vpliva na splošno omiko in vzgojo, vendar se premalo ozira na kmečki stan.

Ako hočemo, da ostane in napreduje kmečki stan, moramo skrbeti za njegovo strokovno izo-

brazbo: kmetijska veda naj se širi med priprosto odraslo kmečko mladino siliti po nadaljevalnih kmetijskih tečajih, kaj gab. kmetijskih časopisih itd. Sinovi bogatejših zemljiščnih posestnikov, kateri so namenjeni doma za gospodarje, morajo obiskovati vsaj nižjo kmetijsko šolo, kjer si pridobijo dandanes neobhodno potrebno teoretično in praktično znanje za svoj prihodnji stan.

Da pa se more tudi veleposestvo sedanjim razmeram ugodno razvijati, je želeli, da se najbolj inteligentna mladina iz kmečkega stanu v svoji meri posveča študijam na srednjih kmetijskih in na visokih poljedelskih šolah, da se tu usposablja za stanove oskrbnikov in uradnikov na veleposestvih.

Ako hočemo, da se kmetijstvu pomaga, moramo začeti tam, kjer je uspeh in potreba največja in odkoder se boče potem širilo znanje po vsem stanu, t. j. pri večjih posestnikih.

Kjer si ti svoja posestva vzgledno oskrbujejo, tam se tega dela prej ali slej poprime tudi priprosto ljudstvo, posebno če se mu tudi od strani šole in drugih javnih oblastev priskoči na pomoč. To jasno vidimo pri obnovitvi po trtni uši uničenih vinogradov.

Zgodovina nas uči, da je razvoj blagostanja narodov nerazdružljivo spojen s potrebno izobrazbo in plemenitostjo srca, da le omikan, neodvisen in samostalen narod spoznava in ve ceniti vrednost svojo in dospe do lepše, vzvišenejše bodočnosti.

Slovaki.

Po zadnjih volitvah v ogrski državni zbor se je pojavilo upanje, da najbolj pozabljeni slovanski narodič, Slovaki, vendar pridejo zopet na površje. Tukaj so se namreč Slovaki prvič pokazali v dejanski politiki, postavili so svoje kandidate ter po nekod z njimi tudi prodrli.

Vsakdo je seveda vedel, da tega napredka v očigled mažarski večini in njihovi brutalnosti ni precenjati. Vendar pa se je sklepalo, da bodo novi zastopniki kruto zatiranih Slovakov vsaj povedali civilizovanemu svetu, kake krivice se jim gode ter primorali Mažare, da se že vsaj zaradi nadežnosti ozirajo zdaj pa zdaj na slovaške zahteve, ako je tudi vsak čut pravičnosti pri njih zamrl.

In prišla je ta „narodnostna“ peščica v ogrsko zbornico, pohlevna in boječa, kakor je že v naravi zaslužjenih ljudi. Skromno je tam ždela, nobeden njih se ni oglasil k točkam velike mažarske politike, le ko je prišlo na vrsto narodnostno vprašanje, vzdignil se je slovaški poslanec ter mlo prosil, ne zahteval, a še to seveda v mažarskem jeziku, naj bi se vendar prizanašalo nemažarskim narodom, posebno Slovakom, z nasilno mažarizacijo. Izjavil je, da Slovaki niti z daleka ne mislijo na to, da bi se narodnostno osamosvojili temveč v popolni pokorščini le prosijo nekoliko ozira za svojo individualnost in svoj jezik. Govornik je izjavil, da radi priznavajo mažarsko nadvlado, povsod prepuščajo vladujočim Mažarom prednost glede jezika, duševne in fizične premoči, le zatirajo naj ne drugorodnih državljanih.

Mažarska ošabnost pa tudi za te pohlevne besede ni imela drugega kot zasmeh in zasmehovanje. Govorniku se je kilcalo, naj se Slovaki izselijo, Mažari da jim še potnino preskrbe.

Naučna oblast je takoj preskrbela, da so dobili Slovaki namesto zaprosenega kruha — kamen. Minister Wlasics (Vlašič) je obljubil svečano v zbornici, da je bila in bo njegova glavna naloga, prodreti v vse osnovne šole po Mažarskem z mažarsčino. Razpisale so se nove državne nagrade za učitelje v nemažarskih pokrajinah, ki negujejo v šoli le mažarsčino.

Pred nekaterimi dnevi se je oglasil v zbornici drugi slovaški poslanec, dokaj neustrašljiv Veselovski pri pravosodnem proračunu. Prosil je, naj bi se pri sodiščih oziralo tudi na slovaški jezik, ker ljudstvo ničesar ne razume, kaj se z njim godi pri sodiščih niti iz dopisov ne ve, kaj hočejo sodne oblasti. Ko je še pripomnil, da bi bilo to tembolj opravičeno, ker je vendar večina prebivalstva na Ogrskem nemažarske narodnosti, zgodilo bi se bilo govorniku skoraj, da so ga za to resnično trditev dejansko napadli. Sam predsednik je začel nanj vpiti, naj ponovi svojo trditev, česar pa si govornik pri nevarnem položaju ni več upal naravnost izreči, vendar mu je predsednik izrekel že za samo tako misel najostrejšo grajo.

Kaj se bo zgodilo s tem ubogim narodom že najbrže v nekaterih desetletjih, ni težko uganiti. Ono malo razumnosti, ki se vzgoji vkljub nezgodnim oviram, zasleduje mažarska brezobzirnost hujše kot označene hudodelce. Za njimi preži vse polno ovađuhov, in za vsako edkrito besedo jih čaka že ječa. Masa naroda pa je že tako sužensko zbegana in nezavedna, da si skoraj še dihati ne upa drugače, kakor to zahtevajo kruti mažarski gospodarji.

Hudo se godi Slovanom, posebno Poljakom, pod prusko vlado. Vendar pa imajo tolažbo v tem, da sočustvujejo z njimi rojaki izven države, kar se je posebno pokazalo v takozvani vrešenski zadevi. Koliko vrešenskih sličnosti se dogaja dan na dan pri ogrskih Slovakah, a zanje ni srca zunaj Ogrske, ker nimajo sovrstnikov. Le pomislimo, kako kruto so jim vzeli Mažari edino srednjo šolo, ko so jim naravnost zaplenili ves nabrani narodni sklad za to šolo. Pa niti ljudskih šol jim ne pustijo zdrževati na lastne stroške. Ni še dolgo temu, da je zapovedal neki šolski nadzornik — gotovo ne brez vednosti naučnega ministra — po vseh šolah celega slovaškega okraja sežgati slovaške šolske knjige.

Smelo trdimo, da kaj takega se vendar slovanski raji pod turškim jarmom ni nikoli pripetilo. Narod, ki pri takih nasilstvih ne vzkipi do obupne obrambe, nosi v sebi kal smrti. Ne čuti več niti duševnih niti fizičnih moči temuč čaka v onemogli udanosti, da se mu zadnji udarec, ki ga reši vseh teh pozemeljskih muk.

Ko bi imeli zdvijani Mažari še količkaj človeškega čuta, zaklicali bi jim lahko teptani Slovaki in Srbi: Kaj bi bili vi s svojo samostojno zgodovino in politično močjo, ako bi vam mi Slovaki ne bili dali Kossutha, kaj bi bilo z vašim duševnim napredovanjem, ako bi vam mi Srbi ne bili podarili največjega pesnika Petrića (Petőfi)!

Celjske in štajarske novice.

(Umrli je v Celju) dne 11. t. m. gospa Helena Miheljak, tašča gg. notarja Baša in dež. šolskega nadzornika Peter Končnika, v 87. letu starosti. Rajna je bila blaga gospa in posebno dobro znana starejšim Celjanom in rodoljubom po Slovenskem; njena hiša je bila središče vseh v Celju studujočih Slovencev, kakor tudi zbirališče mladih in starih, v isti dobi v Celju službojočih uradnikov in narodnjakov. Blag ji spomin!

(Umrli je) v Celju poštni asistent g. J. Marinišek, rodom Slovenec iz Kranjske. V Celju je bil znan kot „deutscher Bruder“.

(Izlet na Stari grad.) V nedeljo popoldne je priredilo „Delavsko podporno društvo“ svoj majniški izlet na Stari grad. Nameravalo je napraviti tudi slavnostni obhod po mestu z „Narodno godbo“ na čelu, a magistrat celjskega mesta je to, seveda iz strahu pred izgredi za branil. Ko so dne 4. maja imeli socijalnidemokratje svoj praznik, jim spreveda po mestu ni branil nihče, a kadar bi Slovenci hoteli prirediti isto, je že ljubi mir v nevarnosti. Tako se goji narodna nestrpnost v vedno večji meri, in celjski magistrat naj se ne čudi, ako postaja ogorčenost slovenskega prebivalstva napram nemškemu brutalnemu gospodstvu vedno večja; narodnostni razpor se na ta način ne bode pomiril, in videli bomo, kdo se bo smejal zadnji. No, naše „Delavsko podp. društvo“ se je vkljub temu na Starem gradu v gostilni gospoda Zabukovška zabavalo izvrstno; odmevalo je ubrano petje vrlih pevcev, glasile so se napitnice in navdušujoči govori pozno v noč. Udeležba je bila jako lepa, ter je ta izlet uspel res lepo v vsakem oziru. Upamo, da priredi društvo še več podobnih izletov sebi v čast in v zabavo svojim članom. Krepko naprejš!

(Klub biciklistov „Celjskega Sokola“ v Celju) priredi o Binkoštih, dne 17., 18. in 19. majnika t. l. skupni izlet v Zagreb. Iz Celja („Narodni dom“) se odpeljejo kolesarji v soboto dne 17. majnika ob 2. uri popoldne in vozijo prvi dan samo do Brezic. P. n. kolesarji v okolici Celja, vabijo se s tem, da se pridružijo izletnikom in da javijo svojo udeležbo do najdalje 16. t. m. K. b. „Celj. Sokola“ („Narodni dom“).

(Čevljarska surovinaka zadruga.) Kakor po drugih mestih, tako so si osnovali tudi celjski in okoliški čevljarji svojo surovinsko zadrugo, katera deluje že okoli edno leto. — Na čelu za druge je g. Štefan Strašek. Kakor se nam po roča, zadruga dobro prospera ter uživa polno zaupanje navzgor. Prejela je že precej podpore, zato je poslalo trgovinsko ministrstvo 8. t. m. c. kr. konzulenta Stratzkaneya, da se prepriča o poslovanju zadruga. Po pregledu je izrekel g. Stratzkaney popolno zadovoljstvo odboru, posebno pa zadržnemu knjigovodju gosp. Matiji Mornu, čegar knjige je našel v popolnem redu. Želimo, da zadruga dobro prospera pa tudi da se ozira na slovenske zadržnike vsaj toliko, da bi imela svoje tiskovine dvojezične. — Redni občni zbor zadruga bo 25. t. m. in bi bilo dobro, če bi tokrat slovenski zadržniki zahtevali dvojezične tiskovine.

(Porotniki.) Za prihodnje porotniške obrave nave pri c. kr. okrožnem sodišču v Celju izžrebali so se dne 9. t. m. naslednji gospodje a) kot glavni porotniki: Matevž Hvalec, posestnik in krčmar v Jurkloštru, dr. Juro Virant, odvetniški kandidat v Celju, Franc Kolšek, posestnik na na Bregu, Emil vit. Schwarz, posestnik v Koprivnici, Franc Herzmann, hišni posestnik v Celju, Herman Kincl, krčmar v Št. Jurju ob juž. žel., Franc Majcen, posestnik in trgovec v Dolu, Mih. Guzej, posestnik v Repnem, Anton Murko, hišni posestnik v Celju, Jožef Polanetz, trgovec v Celju, Herman Halm, posestnik na Golčah, Ivan Gosak, posestnik v Žičah, Martin Zidar, posestnik na Dobrni, Ivan Plevnik, posestnik na Brodah, Anton Hočvar, posestnik v Dornavi, Martin Bač, trgovec v Olimju, Ivan Vošnjak, tovarnar v Šoštanju, Jurij Dimec, posestnik na Gorici, Anton Fricelj, posestnik v Kokarjih, Oskar Urban, posestnik v Konjicah, Ivan Lovrenčak, posestnik v Lemberškem trgu, Jožef Patner, trgovec v Braslovčah, Jože Kolenc p. d. Pilpah, posestnik v Gornjem gradu, Tone Ottenschläger, sedlar na Vranskem,

Blaž Simonišek, krčmar v Celju, Julij Rakusch, trgovec v Celju, Ivan Orož, lesotrzec v Žrečah, Karol Samec, posestnik v Škofjivasi, Ivan Prekoršek, posestnik v Višnjevici, Jože Janežič, posestnik v Brezicah, Alojzij Juvančič, posestnik v Loki, Martin Slanič, založnik tobaka v Brezicah, Karol Kristan, oskrbnik premogokopa v Zabukovci, Anton Uratarič, trgovec v Kališevcu, Anton Strojnik, tovarniški oskrbnik v Mislinju, Fran Woschnagg, tovarnar v Šoštanju; — b) kot nadomestni porotniki: Janez Mihelitsch, poslovodja v Celju, dr. Vinko Dolschein, posestnik na Teharjih, Jakob Kožuh, posestnik v Škofjivasi, dr. Josip Sernec, odvetnik v Celju, Ivan Holobar, posestnik v Kasazih, Jakob Rotar, posestnik v Dobrišjivasi, Ivan Fon, c. kr. gimn. prof. v Celju, Josip Širca, posestnik itd. v Žalcu, Blaž Šmarčan, pek v Celju.

(Na Teharjih) zapro po nalogu deželnega odbora ta teden farno cerkev. Tako zidajo Štorjani Teharčanom cerkev.

(Žalec.) Na Telovo, to je dne 29. majnika t. l. priredi se v Žalcu veliki dobrodelni koncert v korist „Dijaškega doma“ v Celju. Blagi namen tega koncerta je tako jasan, da pač ni potreba istega natančneje razkladati. Želeti bi pa bilo, da uravnajo narodna društva in drugi rodoljubje svoj majnikov izlet tako, da ta dan pridejo v Žalec in tako pripomorejo k veličastnejšemu materijalnemu uspehu tega blagega namena. „Zrno do zrna pogača, kamen do kamna palača“, pravi narodni slovenski pregovor, temu tudi mi pritrdimo in kličemo: Slovenke in Slovenci! Zlagajmo skupaj prispevke na altar slovenskega domoljubja, saj se gre za našo mladino, katera je naš up in naša bodočnost. Natančneji spored tega koncerta se bo naznanil pravočasno. Na svidenje torej v Žalcu dne 29. majnika t. l.

(V Veliki Pirešici) je zmagala pri občinskih volitvah dne 30. aprila t. l. popolnoma narodna stranka. Izvolili so zopet županom Jerneja Štefandiča, posestnika v Ternovem gališke fare.

(Braslovče.) Na Binkoštni ponedeljek to je dne 19. maja t. l. ob 4. uri popoldne, priredi se gledališka predstava, „Sveta Neža“; k tej mični in ganljivi igri se vsi blagi rodoljubi najvljudneje vabijo.

(Umrli je) dne 4. maja t. l. gospa Rozalija Uranič, soproga upokojenega učitelja Jurija Uraniča v Št. Rupertu nad Laškem.

(Tobačna trafika.) V Retjah pri Trbovljah, okraj Laško, je oddati tobačna trafika. Ponudbe naj se dopolnejo do 6. junija t. l. na c. kr. finančno okrajno ravnateljstvo v Mariboru.

(Bolezen med otroci.) Šolo v Rajhenburgu in na Blanci so zaprli, ker je mnogo otrok obbolelo za škrlatico. Nekaj jih je že pomrlo.

(Ponesrečil se je) gostilničar Martin Petan iz Sromelj pri Brezicah. Zvrnil se je nanj voz, naložen s trtnim ročjem in starim havljem ter mu spodnji del telesa tako poškodoval, da je bilo treba nevarne operacije, katere ni prestal. Umrli je v zagrebški bolnišnici.

(Pozeba v Halozah.) Dne 28. aprila zjutraj je v Halozah zapadel sneg, kateri je pa hitro skopnel. Dne 29. aprila snežilo je celi dan in prebivalci so slutili, da je pozeba neizogibna. Dne 30. aprila ob 2. uri zarano zjasnilo se je nebo; tisti posestniki, kateri so bili previdni s toplomeri, so s streljanjem opozorili sosede, da je treba začeti kresove žgati. V teku ene ure bile so Haloze v dimnati megli in pozeba je bila deloma odvrnjena; pozeble so gorice le v najvišjih legah, kjer je bilo še dosti snega. Dne 1. maja so prebivalci ravno na ta način preprečili pozebo; nekaj trsova v najvišjih legah je tuintam pozeblo, ker so dotični posestniki rajši spančkali, kakor pa da bi bili kurili.

(Ukradene trte.) G. Kmetec, obč. predstojnik varejski, ima gorico na Leskovcu, katero je dal nasaditi z ameriško trto. Pred nekaj dnevi je prišel pogledat v gorico, da bi se prepričal, kako mu trte uspevajo. Zapazil je, da je precejšnje število takih trt, katere nič ne rastejo. Iskal je vzroke temu neuspehu; kmalu pa se je prepričal, da mu je trte izkopal in ukradel neki Leskovčan.

(Ljutomerčani za „Dijaški dom“ v Celju.) G. dr. Chloupek, zdravnik v Ljutomeru je v narodnih krogih ljutomerskih predložil nabiralno polo za prispevke za „Dijaški dom“ v Celju. —

Nabralo se je koj 242 kron 40 vin. Posnemanja vredno! Naj posnemajo narodnjaki v drugih krajih ta lep izgled narodne poštynovalnosti in „Dijaški dom“ v Celju bode kmalu stal, v blagor slov. dijakom, v čast slovenskemu narodu!

(Okrajna posojilnica v Ljutomeru) je imela v svojem 30. upravnem letu 1901 prejemkov K 296.737 66, izdatkov pa K 281.286 79, tedaj skupnega prometa K 578.024 45 proti K 544.645 49 leta 1900. Koncem leta 1900 je imela 771 zadržnikov, tekom leta 1901 je pristotilo 72, izstopilo pa 33 zadržnikov; število zadržnikov se je tedaj pomnožilo za 39 in je zadruga štela koncem leta 1901 — 810 članov. Zadržni deleži so koncem leta 1900 znašali K 90.472 25; tekom leta 1901 se je vložilo K 5727 06, vzdignilo pa K 5562 86; na obrestih se je pripisalo K 3942 44; tedaj so zadržni deleži s kapitalizovanimi obrestmi vred koncem leta 1901 znašali skupaj K 94.578 89, ter so se proti istim iz leta 1900 pomnožili za K 4106 64. Hranilne vloge so koncem leta 1900 znašale K 454.253 86. Leta 1901 je vložilo 539 strank in sicer na novo 208 strank, določilo pa 331 strank, skupaj 890 krat K 186.231 04, vzdignilo pa je 508 strank in sicer 134 strank popolnoma, 374 strank deloma, skupaj 904 krat K 155.657 82. Na obrestih se je za leto 1901 pripisalo K 19.416 42; tedaj so znašale hranilne vloge s kapitalizovanimi obrestmi vred koncem leta 1901 skupaj K 504.243 50 so se proti istim leta 1900 pomnožile za K 49.989 64 in so naložene na 941 hranilnih knjižic. Na edno knjižico pride povprečno K 535 86. Na posojilih se je leta 1901 izplačalo K 77.588 povrnilo pa K 51.808 30, tedaj se je več izposodilo K 25.779 70; koncem leta 1900 je stanje posojil znašalo K 524.051 30, koncem leta 1901 pa tedaj K 549.831, katera svota je posojena na 1001 menico; na edno menico pride povprečno K 549 28. Za dobre namene se je v letu 1901 porabilo K 894. Rezervni fond je koncem leta 1901 znašal K 80.188 94, posebna rezerva pa K 3.073 03, obe rezervi tedaj skupaj K 83.261 97. — Čisti dobiček je znašal K 4696 36, katerega se vsled sklepa občnega zbora z dne 4. majnika t. l. pridene polovica v znesku K 2.348 18 rezervnemu zakladu, druga polovica K 2.348 18, pa se naloži kot ustanovni fond za slovensko meščansko šolo v Ljutomeru. Upravno premoženje je koncem leta 1900 znašalo K 640.936 15, koncem leta 1901 pa K 6934 27, tedaj se je v letu 1901 pomnožilo za K 52.491 12. Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, četudi ni član posojilnice, ter se obrestujejo po 4½%, brez odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama. Posojila se dajejo samo zadržnikom na osebni kredit na 6%, obresti. Posojilnica uraduje v lastni hiši v Ljutomeru vsaki torek in petek razun praznikov od 9. do 12. ure dopoldne.

(Od Sv. Antona v Slov. goricah.) Premog je našel pri kopanju studenca tri metre pod površino zemlje kmet Martin Kozar v Brengovi. Žila je blizu pol metra debela. Kakovost je videti boljše vrste; več pokažejo daljne preiskave.

(Konjska dirka) se je vršila v četrtek v Mariboru; nagrade za konje so dobili po večini slovenski posestniki, in sicer prvo J. Komauer iz Slivnice, drugo A. Slavič iz Grab, tretjo J. Petrovar iz Bunčan, četrto A. Bežan iz Šalvincov.

Druge slovenske novice.

(Štrajk v Ljubljani) še vedno ni povse končan. Ponekod so šli delavci že na delo, a mnogo jih še štrajka, zlasti se mizarji počejo udati, ker so jako dobro organizovani. 150 zunanjih delavcev je radi te stavke zapustilo Ljubljano.

(Vojaški begun.) A. Kastran je dne 15. aprila t. l. pobegnil od 17. pešpolka ter se klatil nekaj časa po Gorenjskem. Potem pa se vrnil v Ljubljano in se skril v stanovanju svoje matere, kjer se je zaklenil. Prišli so policaji in obkrožili hišo, a pogumni begun je streljal nanje. Nabralo se je okrog hiše tudi na stotine ljudstva, kateremu se je deseter smejal z okni doli ter metal jajca nanje. Potem je samega sebe obstrlel; odpeljali so ga v bolnišnico, ter je upanje, da okreva.

(Poroka.) Te dni se je poročil v Ljubljani g. Ivan Rožman, nadzornik gospodarskih zadrug iz Gradca z bivšo učiteljico v Brežicah gđ. Heleno Tekavčič.

(Odličen gost v Ljubljani.) Te dni se je mudil v Ljubljani znameniti francoski publicist, A. Chéradame, da se pouči o narodnem življenju in o političnih razmerah na Slovenskem ter da seznani francoski narod s Slovenci.

(Vseučiliški zbornik) obsegajoč okrog 25 tiskanih pol, ki sta ga sestavila J. Polec in B. Senekovič, izide o Binkošti. V knjigi je opisana zgodovina vseh bojev za slovensko vseučilišče ter obsega velik kos naše kulturnopolitične historije.

(Uboj.) V noči med 3. in 4. majem t. l. je v Vogljah pri Kranju hlapec P. Sedlar hlapca J. Rozmana s katerim je malo prej v družbi drugih fantov spil liter žganja, s cepinom dvakrat s toliko silo udaril po glavi, da je obležal mrtev na mestu. Žganje je vražja pijača, s katero zlodej ljudi moti in spravlja v pogubo. Varujte se žganja!

(Nova gorenjska železnica.) Zgradba obeh gorenjskih tunelov je oddana in s tem rešena, jako važna zadeva. Dela pri bobinjakem predoru napredujejo hitro; predor bo 6300 metrov dolg, doslej je odkopanih 1300 metrov. Dela kakih 900 delavcev, a njih število se pomnoži v kratkem na 1500, poleg katerih bo delalo še kakih 400 kamnosekov.

(Pedagoško društvo v Krškem) zboruje v torek, dne 20. t. m. ob 11. uri v Boštanj. Dnevni red: 1. Zemljepisna in zgodovinska učila. 2. Razgovor o pedagoških dnevnikih in razporednih vprašanjih. P. T. gg. tovariši in tovarišice, katere se nameravajo zboru udeležiti, naj blagovolijo naznaniti gosp. gostilničarju Drmelju, da bodo pri njem obedovali.

(„Sokol“ v Idriji) razvije dne 20. julija t. l. svojo novo zastavo. Na slavnost pridejo odposlanstva vseh slovenskih sokolskih društev.

(Slovenska zmaga na Koroškem.) Pri volitvi župana v Prevaljah je bil dne 10. t. m. izvoljen z 10 proti 8 glasovom Slovenec, g. Pristov. Živel zavedni volilci!

(Skočil v vodo.) Dne 25. aprila t. l. je skočil pri Peravi na Koroškem nek neznani mož v Dravo. Predno je to storil je še glasno štel: ena, dve, tri. . .

(Celovške ječe) so prenapolnjene. Zato so morali minoli teden 41 ujetnikov oddati v ječe drugih sodišč.

(Vaj avstrijske mornarice) v Adrijanskem morju, ki se vrše letos koncem avgusta, se udeleži tudi cesar. Takšnih vaj že dolgo ni bilo, zato se jim pripisuje letos velik pomen.

(Novo politično društvo) Pri mnogobrojni udeležbi gospode in kmetov se je dne 7. t. m. ustanovilo „Politično društvo za istrske Hrvate in Slovence“. Predsednikom je bil izbran soglasno državni poslanec Spinčič.

Dopisi.

Iz Dravinske doline. (Deželni šolski svet in šolska postava.) Izvanredno učiteljsko nameščenje zgodilo se je pred kratkem v slovenjebistriškem okraju. V Poličanah bilo je namreč nastaviti novega nadučitelja, ker je prejšnji prosil za pokoj, kar se mu je tudi ugodilo. Nadučiteljsko mesto se je razpisalo in ker je štacija precej ugodna, oglasilo se je 28, reci osem in dvajset prošnikov, starih in mladih, a skoraj vseskozi vrlih učiteljev.

V takih slučajih je okr. šolsk. svet pač nemogoče vsem ugoditi. Po geslu, „da dela krivico, kdor tuje več ceni, od domačega“ vzeli so se v terno učitelji, kateri so že s prav dobrim uspehom delovali, ali pa še delujejo v okraju in so si torej na ta ali oni način pridobili za okraj zaslug. Terno se je sestavilo pravično, in da v njem niso bili učitelji zadnje vrste, se pripomni, da je eden izmed teh usposobljen celo za meščanske šole. Kateri iz terna pa je dobil Poličane? Odgovor: Ne prvi, ne drugi, ne — tretji, pač pa nek prošnik izven stavljenе trojke. Pravijo, da iz službenih ozirov, a ne da bi dež. šolsk. svet sestavljeni predlog okr. šolsk. sveta znabiti ovrgel ali da bi mu sploh kaj oporekal, kakor bi on po sedaj še obatoječi šols. postavi to moral storiti,

ako noče žaliti na eni strani učiteljstva in na drugi strani okrajnega šolskega sveta, kojega pravice so s tem činom skrajno žaljene in okrajni šolski svet s svojim predlogom popolnoma preziran in na sramoto postavljen.

Deželni šolski svet ima le neomejeno pravico učiteljsko osobe kazenskim potom prestavljati; ako pa prestavlja iz službenih ozirov, ozirati se ima na izjavo okrajnega šolskega sveta.

Čudno se nam torej zdi od dež. šol. sveta, zakaj da pusti taka mesta razpisati, vsled česar ima krajni šolski svet za razpis stroške in zakaj pusti, da okr. šolsk. svet terno sestavlja, ako se nanj ne ozira? Ali ni to očitno protipostavno postopanje proti okr. šols. svetu in učiteljstvu, katero je svoje kolekovane prošnje vložilo? Pokaj ti stroški? Ali ni postava obvezna tudi za dež. šol. svet? Potemtakem je šols. postava podobna kavčuku, koji se da viti, kakor se komur poljubi, krčiti ali pa raztezovati.

Srečen si, ti krajni šolski svet, ki moraš po nepotrebnem plačevati stroške za razpisavanje in ki smeš tudi trojico učiteljev prošnikov oceniti in predložiti; srečen, trikrat srečen pa tudi okrajni šolski svet, kateremu se da prijetna zabava, sestavljati terno, na katero se nikdo ne ozira!

Za nikakšno nesrečo pa si ne sme po tem novem postopanju dež. šol. sveta šteti nobeden učitelj kompetent, ako tudi v ternu ni; kajti ako je v njem, je dotično mesto za njega izgubljeno, nasprotno pa ima še lahko vedno upanje dobiti kako ugodno mesto in to posebno, ako je z milostjo protekcije dobro podkovan. — Dobra in najboljša kvalifikacija, to je postranska reč, za to ni potreba posebno skrbeti — ravnati se je samo tako, da se sukno obrača po vetru, ki iz Gradca piha. Okr. šolsk. svetu slov. bistriškemu pa častitamo iz dna srca, da ima toliko dobre volje in potrpežljivosti, prenašati tako preziranje dež. šol. sveta.

Iz Rusije. (Zločin. Novi minister notranjih del. Pomirjenje „revolucije“.) — Naši „otroci“, to se pravi: naši gospodje študenti — anarhisti so pa le izvršili nov „podvig“, izvršili so „junaški“ čin, kakršne vsesvetna anarhija in ruski nihilizem smatrata za spas roda človeškega sploh, Rusije pa še posebej. Učinili so 2. aprila novo krvavo ubijstvo našega ministra notranjih del, D. S. Sipjagina, ker je ta uzorni državnik in zvest sluga carjev in narodov neumorno nasprotoval njih na kanam.

Kaj pravi pri nas zmerno občinstvo o tem novem, brezumnem zločinu, našel je, kdor se razumno zanima za Rusijo, v predalih družega lista; vam pa podajam nekaj vesti o novem ministru notranjih del — Večeslavu Konstantinoviču von Pleve.

Kakor vidite, po imenu je novi državnik daljnega, tujega roda, plemenitih nemških ali poljskih pradedov iz dobe Petrovke, katera je tudi na ruska tla prenašala členico „von“, in ta mrcina dozda pači čisto, blagovžno ruščino. Starosti je srednje, srednjo šolo je dokončal v Kalugi l. 1863. z odliko, višjo pa v Moskvi. Po službi se je dvigal bistro. Iz njegovega poslušnega spiska je za nas najbolj odločilno pač to, da je V. K. bil pokojnemu ministru n. d. — grofu D. A. Tolstemu desna roka. Poslednja leta je opravljal težavne posle državnega tajnika v zadevah Finlandije. Kdor nepristransko sledi finlandskim homatijam, mi pač rad pritrdi, da je ruska politika glede Finlandije za poslednjo dobo pravična in trdna, in to je drugo prevažno dejstvo, katero nam kaže neupogljiv značaj novega ministra n. d. Tretji pa in najizdatnejši dokaz o tem, da je V. K. jeklen mož, ki malo govori, pa mnogo dela, je njegova nastopna beseda, katero je imel pri vzprejemu visokih činovnikov svojega novega delokroga. Podajam vam jo celo v točnem prevodu:

„Volja carjeva je, da jaz zamenim prežgodaj preminulega ministra not. del, D. S. Sipjagina. Ime Dimitrija Sergejeviča, nepozabno odslej v letopisih ministrstva n. d., izraža nam državnega delavca, požrtvovalno služivšega carju in srčno udanega glavnim osnovam ruskega življenja. Svojo službo je premenil v valedin ter je ta valedin potrdil s svojo krvjo. Mir naj bo prahu človeka, ki nam je dal tako lep primer globokega, celotnega prepričanja in globoke udanosti svojim

dolžnostim. Stopivši na svoje mesto, molim Boga, da bi mi dal dovolj navedene moči posnemati njegov izgled. Zgodovinski smisel našega časa je tako globok, pomen občinskih dogodkov je tako velik, da splošni položaj ne zahteva besed, ampak dela. V izročnem nam carjevem delu povabim vas na blagorazumni, dobrohotni, mirni trud in zahtevam poštenega, umnega sodelovanja. Večina iz vas mi je znana, in jaz sem prepričan, da bo moja zahteva izpolnjena.“

Tako je govoril novi minister notranjih del svojim bodočim sodelavcem. Kratka in jedrnata, trdna in moška beseda Večeslava Konstantinoviča je napravila velik in globok utis ne le na vladne kroge, temveč tudi na obe stolici in na vso rusko blagohotečo občinstvo, probujdivše se vsaj le nekoliko iz svoje, v istini slovanske flegme. Vsak se nadeja po svojem; a po mojem bo g. Pleve uspešno deloval le tedaj, če se bo opiral izključno na svoj svetli, odločni um, ne pa na „dobra srca“, če se mu posreči zjediniti razne toke v višjih vladinih krogih, kjer je dozda eden podiral, kar je drugi zbiral, in če ne bo prikimal „dobrim svetom“, s katerimi ga gotovo obsipljejo razni „rešeniki države“ iz vseh koncev in krajev obširne Rusije.

Anarhija še ni došla do narodnih slojev, v delavskih je že poglata slabe kali, v krogih inteligentnega kosmopolitizma pa, smejočega se nad krvavimi „velečini“ svojih „otrok“, zmedenih po kovarni, zamejni in domači intrigiji, nihilistično-liberalni pečati (novinarstvu), zarota razsaja tako predrzno, tako divje, da je nobeno „dobro srce“ ne omehta, a ukroti jo le brezobzirna, dosledna določnost, osnovana na božji pravici in državnih postavah. Solčavski.

Politični pregled.

(K položaju.) Pogajanja avstrijskega ministrskega predsednika z ogrskim glede nagodbe še vedno niso dosegla nikakega uspeha. Ogrski ministrski predsednik deluje na to, da pride v Avstriji nova vlada na krmilo, ter da se osnuje v parlamentu večna brez Čehov. Glede carinske in trgovske zveze noče ustreči željam Avstrije ter stavi pri avtonomnem tarifu take zahteve, ki bi avstrijski obrtniki mnogo škodovala. Körber se potega za avstrijske koristi; cesar vpliva na to, da se nagodba obnovi.

(Iz delegacij.) Po govoru ministra Goluchowskega je nastopil češki delegat Kramář; prijel je pred vsem trozvezo, ki se je sklenila kot sprava po vojnih šestdesetega in sedemdesetega leta. Svoj govor je završil z dokazilom, da ni trozveza za nas več absolutna potreba. Jugoslovanski delegat Vuković je vprašal ministra o svetojeronimskem zavodu v Rimu in izrazil mnenje, da je avstrijska diplomacija dovolila v črtanje naslova „Pro croatica gente“, ker so se temu naslovu protivili Mažari in zunanji neprijatelji Hrvatov. Minister je odgovoril očno in nepovoljno. Proračunski odsek delegacije je rešil v petek ves vojni proračun ter dovolil tudi 38 milijonov za nove topove.

(Zunanja politika.) Iz govora zunanjega ministra Goluchowskega, ki ga je imel v delegacijah, posnemamo najvažnejše točke: Zunanje avstrijske zveze so ugodne v vsakem obziru in zadovoljive. Naši odnosi napram vsem državam brez razlike so baje splošno prijateljski in uspešni, ki jamčijo za mir. O trozvezi, kateri poteka v tem mesecu zakonita doba, ima minister največje upe, da se bo kmalu mirno in blagodejno obnovila. Naša razmerja do Rusije označuje naš zunanji minister tako le: Od onega trenutka, ko se je moglo verodostojno dognati, da niti mi niti Rusija ne zasledujemo samopašnih ciljev na izhodu, da o razširjenju ozemlja ne govorimo, je kmalu izginila ona neresnosta, ki je razmerje obeh držav več let močno težila. Upati pač smemo, da se bo to razmerje čimdalje bolj poglabljalo, ne glede na mimogredna nesporazumjenja, ki se pripete včasih pri najrazličnejših zvezah. O razmerjih na Balkanu se Goluchowski ni izrazil posebno povoljno temveč neugodno; ona, ki niti ne zadovoljnost na Balkanu, imenuje nepošteno elemente ter izreka upanje, da bodo v Peterburgu imeli dovolj resne volje, držati v tej stvari z nami, da bo mogoče zastaviti nevarnosti na

Balkanu z združenimi močmi. Turške razmere se slikajo kot nevarne; Turčija mora izvesti nekatero preobnovo v Albaniji in Macedoniji v duhu pravičnosti in humanitete. Take dobrohotne opomine bi morala Turčija vpoštovati v lastnem interesu, ker zamore računati na resnično in trajno podporo pri prijateljskih velesilah le pod pogojem, da vzdržuje red v svojih deželah. Srbijo in Bulgarijo naš zunanji minister opominja, naj brzdate svoje revolucionarne elemente. Glede obnove trgovinskih pogodb, ki dotečejo v pol drugem letu, misli ugodno; bolj bojazljivo govori o avtonomnem carinskem tarifu in gospodarski nagodbi med Avstrijo in Ogrsko.

(Skupni državni dolg) v Avstriji znaša 5.438.839.759 kron; dolg cisalivanske polovice pa še posebej 3.163.516.424 kron. Nadalje je skupni neplačani dolg v papirnatih bankovcih v znesku 242 milijonov kron. Če bi pa k temu še prišteli deželne, okrajne in občinske dolge, bi se nam v glavi zavoljo samih števil začelo vrteti.

(Nemška omika.) Nedavno so imeli Vse nemci na Dunaju svoj shod, katerega je sklical kričar Wolf, ki je vzor Nemcev. Na shod pa so prišli tudi njegovi nasprotniki, Schönererjanci, da razžene shod. Začeli so kričati na vse grlo, zabavljati Wolfa in mu niso dali govoriti. Očitati so mu, da se je dal podkupiti od sladkornega kartela, potem pa ga obsuli s sladkornimi koščki, da je bil Wolf v par hipih ves — „sladek“. Naposled je prišlo do hudega pretepa, na kar je komisar shod razpustil.

(Italija) misli vedno bolj na zasedanje Tripolisa. V kratkem namerava prirediti vojno ekspedicijsko tla, pogaja se pa tudi s turško vlado, da bi ji ta prostovoljno odstopila Tripolis in Cyrenae. Nemčija podpira baje te laške namer, a Turčija se noče udati.

(Nizozemsko.) Kraljica Viljeldmina leži smrtno nevarno bolna; zlasti dne 8. t. m. se je bilo bati, da kraljica umrje. Vsled vročinske bolezni, ki je napadla kraljico, je nastopil prezgodnji porod, ter je kraljica trpela grozne bolečine. Glasom poročil je kraljica zdaj že iz največje nevarnosti. Ves narod Nizozemcev žaluje nepopisno ob usodi svoje ljubljene vladarice ter z ogorčenjem obsoja njenega soproga, pruskega princa Henrika, ki je s svojim grdim postopanjem kriv kraljicino nesrečo. Politika Prusije je, podjarmiti si Nizozemsko in se poslužiti v doseg tega vsakega sredstva.

(Na Kitajskem) je zopet ustaja. V pokrajini Čili je vse pokoncu. Uporniki napadajo krščanske misijonarje in razdirajo njihove cerkve in šole. Število upornikov znaša tu 40.000, in vladne čete se zastoj trudijo, da bi upor zadušile. Tudi iz drugih kitajskih pokrajin prihajajo vznemirljiva poročila.

(Vojna v Južni Afriki) Razmere na bojišču se v zadnjem času niso zboljšale, a tudi ne poslabšale za Bure. Kitchener ve sicer poročati o nekkih za Bure usodnih bojih, v katerih je bilo ubitih in ujetih večje število Burov, toda tem poročilom malokdo veruje. Začetkom aprila je došel burski general Smits pred mesto Quokiep na severozapadu kapeke kolonije ter je začel oblegati. V mestu je bil angleški polkovnik Chelton s 6000 ljudmi; na pomoč mu je prišel polkovnik Cooper, ki je potisnil burske čete proti državi Oranje. Angleški polkovnik Withe je odsekan od svojih čet ter se brani v trdnjavi pri Gassieru. Buri so obkolili luko Nolloth; prišlo je luki na pomoč angleško brodovje. Buri so razstrelili te dni en vlak; ubitih je bilo 11 Angličanov. Kako je s sklenitvijo miru, ni nič gotovega.

Razne stvari.

(Novo mesto.) Cesar je trgu Vršovice v okraju Kraljevi Vinogradi na Češkem dal mestne pravice. Iz trga je postalo mesto. Vršovice so jako star kraj; zgodovinarji jih omenjajo že pred 900 leti. Trg so postale Vršovice šele pred 18 leti, sedaj pa že mesto. Pred 18 leti so imele 3400 prebivalcev, sedaj pa jih imajo 15.000.

(Starši pozor!) V Temešvaru na Ogrskem je minoli teden umrla šestletna deklica nanageloma. Dopoldan je bila deklica še čvrsta in vesela, popoldan pa ji je postalo nenkrat slabo, in predno je prišel zdravnik, je deklica umrla. Na tančnice poizvedbe so dognale, da je deklica, malo predno ji je slabo postalo, grizla in žvečila stroke

pri nas obče znanega drevesa akacije. Ne ve se, ali so dotični stroki sami na sebi strupeni, ali imajo svojo škodljivo moč šele v zvezi z drugimi povzročitelji stvarmi. Na vsak način je pa dobro, če starši pazijo, da otroci nikdar ne jemljejo v usta kakršnekoli rastline. Ta opomin je posebno sedaj spomladati na mestu.

(Vulkan uničil mesto) Stršana nesreča je zadela mesto S. Pierre in okolice na otoku Martinique v Srednji Ameriki. V četrtek, dne 8. maja je namreč ognjenik Pele, ki je veljal že okrog 50 let kot ugasel, začel nenadoma bljuvati gorečo lavo, velikansko kamenje ter se je ognjeni prah vsipal na nesrečno mesto in grozovit potres ga pokončal. Pod razvalinami je našlo smrt okrog 40.000 oseb; v mestu S. Pierre se je rešilo samo 30 oseb. Žrelo ognjenikovo je bilo do 50 m širine napolnjeno z vodo, ki se je razlila čez mesto. Vulkanska erupcija se razteza tudi na ostale Antile. Katastrofa je mesto St. Pierre zadela nepričakovano. S parnika „Rod-dama“, ki se je rešil, se poroča, da je vladala popolna tema. Ta parnik se je rešil, vendar ima med moštvom dvanajst mrtvih. Več mornarjev je na krovu nakrat zbuznalo in skočilo v morje. Po opisu nekega rešenega očividca je bil položaj v St. Pierre podoben pravcatemu peklu. Toba, lava in goreči smolnati dež je vse uničil, vse pokončal in pomiril. Poroča se, da se je parnik „Esk“ približal sedaj za pet milj nesrečnemu kraju dalje ni mogel. Opazil je nad mestom samo oblake prahu, kraj pokrit s pepelom in plamen. S parnika „Suchet“, ki se je tudi skušal približati, so opazili na bregu kupce mrtvih trupel. Osemnajst ladij je bilo uničenih pri tej katastrofi.

Loterijske številke.

Gradec, dne 10. maja 1902: 39, 82, 5, 74, 21.
Dunaj: 52, 50, 40, 45, 19.

Redni občni zbor

«Posojilnice v Šoštanju»

se vrši

v petek, dne 16. maja t. l., ob polu 1. uri pop.
s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo ravnateljstva in potrjenje letnega računa.
2. Sklep o porabi čistega dobička.
3. Volitev ravnateljstva in nadzornišstva.
4. Razni predlogi.

Ako bi k temu občnemu zboru ne prišlo dovoljno število članov, se vrši drugi občni zbor isti dan ob polu 2. uri popoldne s prejšnjim dnevnim redom, pri katerem se bo sklepalo brez ozira na navzoče število članov.

Šoštanj, dne 29. aprila 1902.

(198) 1

Ravnateljstvo.

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, ponuja se z poštovanjem, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s povzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante.

(199)

Žalostnega srca naznanjamo, da je naša preljubljena mati ozi. babica, prababica in tačča, gospa

Helena Miheljak roj. Kovač

vdova c. kr. notarja

dne 11. maja ob 4. uri, previdena s sv. zakramenti za umirajočo, v 87. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspa.

Pogreb bo v torek, dne 13. t. m. ob 9. uri popoldne od hiše žalosti Vrtna ulica št. 18 na okoliško pokopališče.

Sv. maša zadušnica se bo držala dne 14. t. m. ob 9. uri zjutraj v mestni župni cerkvi.

V CELJU, dne 11. maja 1902.

Vilbald Karlin, vdova c. in kr. majorja, Antonija Končnik, Ida Baš, Kamilo Miheljak, c. kr. glavni davčni kontrolor, otroci: Olga Končnik, Meta Baš, Alma Baš, Kamila Mohorič roj. Baš, Otakar Baš, Kamilo Miheljak, Varmund Miheljak, Alma Karlin, vnuki: Vera Mohorič, pravosukinja, Peter Končnik c. kr. deželni šolski nadzornik, Lovro Baš c. kr. notar, zeta, Ernestina Miheljak roj. Herker, sinova.

Išče se kompanjon

s par tisoč goldinarji premoženja, za dobro vpe-ljano obrt blizu Celja. Ponudba na upravnništvo (197) 2-1 „Domovina“ v Celju.

Gospodična,

zmožna slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, stara 18 let, ki je dovršila meščansko

šolo, želi dobiti primerno službo, najraje kot blagajničarka. Ponudbe naj se blagovolijo poslati pod „Vestrajnost“ (195) na upravnništvo „Domovina“ v Celju. 2-2

Gostilno

katero sem na Bregu pri Celju h. št. 10 od g. I. RADEJA prevzel v najem, odprem dne 15. t. m. Za dobro vino in točno postrežbo ter izborna kuhinjo se bode skrbelo. Prosim za obilen obisk.

Z spoštovanjem

(201)

A. GALUF.

Trgovina z-železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbo, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovođe, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

— Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. —

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.